

Marta Bednářová: Jak si bábinky počety a malý Kuba se radoval

V příběhu, který Vám budu vyprávět, sehrávají internet a mobil role přímo stěžejní. Tato média totiž v průběhu pár dnů vnesla radost do života bábinkám a dědečkům krčského Domova seniorů, pak i čtyřletému Kubovi, který leží na oddělení dětské onkologie v Motole a v neposlední řadě i mně.

Posedlost psaním mě neopustila ani v Domově seniorů v Krči, kde žiji. To, že píši, je moc dobře, protože povídky odesílané e-mailem do zábavných časopisů přinášejí radost nejen čtenářům, ale i mně (radost z práce i z pár korun honorářů). Nedávno jsem dopsala knížečku Malý almanach zajímavostí, která obsahuje nejedno moudro, osvědčené medicínské praktiky, horoskopy, trochu tajemna a další. Místní sestřičky si Almanach ihned stahovaly do svých domácích počítačů, povídaly o něm na pokojích klientů a já byla nakonec požádána o souhlas vydávat jednotlivé kapitoly v místním časopise. Ať si prý babky počtou. A babky si opravdu počety, domácímu časopisu stoupla prodejnost a mně radost z dobrého nápadu.

Včera mi zavolala dcera, že ve stánku v jednom nákupním centru je vyvěšen leták se sdělením, že pokud by se chtěli lidé zapojit do charitativní akce vánočních dárek dětem z oddělení dětské onkologie v pražském Motole, ať si ze seznamu vyberou „toho svého“ a splní mu jeho vánoční přání. „Vybrala jsem si malého Kubu,“ sdělila mi Alena, „jsou mu čtyři a prý si moc přeje pod stromeček puzzle s hasičským autem. Tak jsem zavolala organizátorům, že to беру a puzzle posílám.“

Jak je vidět, byly v tyto dny byly můj internet i mobil skutečně plně vytíženy. A všechny jejich aktivity udělaly kupu radosti.

I když . . . jak se říká „Není každý den posvícení“ – dnes dorazil účet za obě média - ale to už je zase o něčem jiném. Ta jejich lepší stránka u mne určitě vítězí . . .